

вання з батьками, учителями й загалом старшими на комунікацію з однолітками, більш-менш рівними за статусом.

Серед мотивів відповідальної поведінки ми визначили такі гендерні відмінності: серед хлопців домінантним мотивом відповідальної поведінки є «мотиви спілкування»; на відміну від хлопців, у дівчат домінантними мотивами виступають «суспільні мотиви». Як для дівчат, так і для хлопців провідним мотивом відповідальної поведінки є «мотиви спілкування». Слід зазначити, що представники жодної статті не обрали «прагматичні мотиви» та «мотиви егоїстичного самоствердження». Як показує практика, причини труднощів підлітків, юнаків, які можна пов'язати із труднощами освоєння нових стосунків, нового періоду в житті людини, багатогранні й можуть бути репрезентовані різноманітними комплексами.

На думку підлітків, ідеальний юнак, на відміну від дівчини, має загальну привабливість, силу особистості, більш важливий соціальний статус, але різниця між такими якостями незначна. На думку старших підлітків, ідеальна дівчина повинна відрізнятися емоційністю, чуйністю.

Гендерні аспекти дуже впливають на процес спілкування. Відповідність такому стереотипу формує впевненість у собі, розширює коло контактів, полегшує процес спілкування, а невідповідність гендерному стереотипові утруднює встановлення близьких взаємин, звужує коло контактів. Уважаємо, що на основі цієї роботи можна укласти методичні рекомендації, що продемонструють гендерні аспекти в міжособистісних стосунках, оскільки вони визначають успішність розвитку особистості в підлітковому віці.

Гулаков Р.
КЗ «ХГПА»

НАБУТТЯ ІНФОРМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК ВАЖЛИВА УМОВА СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Дослідження з проблем інформаційної культури, інформаційно-комунікативної, інформаційно-технологічної компетентності тощо набувають усе більшого значення в розвитку системи освіти й науки України. Більшість учених виділяє професійні, ключові, предметні компетен-

ції, які ґрунтуються на специфічних атрибутах предмета вивчення й формуються під час навчання відповідної дисципліни.

Аналіз компетентнісного підходу до навчання інформатики, здійсненого різними авторами (зокрема А. Л. Семеновим, А. Ю. Уваровим) показав значне розходження в змісті й номенклатурі основних компетенцій у галузі інформатики. Це свідчить про те, що процес визначення стабільного набору ключових інформатичних компетенцій ще не завершився. На основі аналізу понять компетентності та інформаційної компетентності виявити сутність компетентності в галузі інформатики, сформулювати поняття інформатичної компетентності, уточнити його компонентний склад і зміст. У педагогічній науковій літературі немає єдиної думки щодо означення понять компетенції та компетентності. В окремих роботах ці поняття розмежовуються, в інших – ототожнюються.

М. А. Холодна вважає, що компетентність – це особливий тип організації предметно-специфічних знань, що дають змогу приймати ефективні рішення у відповідній галузі діяльності. На її думку, знання повинні відповідати таким вимогам: різноманітність, структурованість, гнучкість, оперативність і доступність, здатність до їх застосування в нових ситуаціях, категоріальний характер знань, володіння не тільки декларативними, але й процедурними та конструктивними знаннями; рефлексії, тобто знання про широту й глибину своїх знань.

Інформатична компетентність віддзеркалює не тільки соціальний досвід людства, але й індивідуальний досвід людини. У зв'язку з цим інформатична компетентність людини більшою мірою індивідуальна, ніж соціальна, оскільки є не стільки характеристикою розвитку інформаційного середовища певного суспільства, скільки характеристикою самої людини.

Сутність інформатичної компетентності особи полягає в тому, що, заломлюючись через професійну діяльність, вона виявляється у більш високій якості цієї діяльності та більш високому рівні розвитку цілісної індивідуальності й особистості людини. З одного боку, інформатична компетентність, як суб'єктивне явище, відзначається динамічністю, мінливістю за рахунок тих перетворень, які відбуваються в досвіді людини, у її

психіці та особистості. З іншого боку, інформатична компетентність як об'єктивне явище також збагачується, уточнюється, доповнюється у зв'язку з розвитком самого інформаційного середовища та його інфраструктури.

Отже, інформатична компетентність, безперечно, не може бути вичерпною, залишається відкритою. Уточнення категорії інформатичної компетентності дає змогу розробити технологію становлення її у студента.

Гулакова М.
КЗ «ХГПА»

ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ДО УРОКУ ІНФОРМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

У сучасному світі відбувається об'єктивний процес проникнення інформаційних технологій в усі сфери життєдіяльності людини, засоби інформатизації дедалі інтенсивніше входять у навчальний процес загальноосвітньої школи й вищого педагогічного навчального закладу. Філософські підвалини переходу до інформаційного суспільства, закладені М. М. Амосовим, Д. Беллом, З. Бжезинським, Н. Вінером, В. М. Глушковим, І. Масудою, А. П. Сухановим, Е. Тоффлером. Проблеми інформатизації суспільства набули подальшого розвитку в дослідженнях В. М. Касаткіна, М. Кастеллса, Д. Тапскотта, А. Д. Урсула, О. Б. Шевчука та ін.

Застосування інформаційно-комунікативних технологій (ІКТ) у навчальному процесі початкових класів загальноосвітньої школи має широкий спектр від використання їх як засобу, що дає змогу вчителю впливати на організацію педагогічної праці (для підготовки до проведення уроків), до використання ІКТ у навчанні самими школярами (створює можливість під час опанування роботи з комп'ютером вправлятися у вивченні деяких навчальних предметів початкової школи з використанням комп'ютерних програм). Робота з комп'ютером учнів початкових класів, зважаючи на вищезазначені аспекти, може бути, на нашу думку, чинни-